

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΞΝΑ ΑΛΗΘΙΝΟ ΦΑΓΗΤΟ

Φαγί καί ψωμί πνευματικό.

Ἄπό τά θεόσοφα λόγια τοῦ ἁγίου Κοσμά.

— · —

-Κάνετε μέσα στήν Ἐκκλησία λακριντιά;

-Κάνουμε, ἅγιε!

-Σεῖς, ἅγιοι ἱερεῖς, τί τούς λέτε;

-Νά μή κουβεντιάζουν· ἀλλά **δέν** μᾶς ἀκοῦνε!

-Μά γιατί δέν σᾶς ἀκοῦνε; Ποιός φταίει; Μοῦ φαίνεται, πώς **σεῖς** φταίτε· οἱ παπάδες!

Ἄν ἐρωτήσεις; Σύ παπά μου, ἔχεις παιδιά;

-Ἔχω.

-Ὅταν βάνεις **τράπεζα**, νά **φᾶνε** ψωμί τά παιδιά σου, **ποῦ** τήν βάζεις; **στήν μέση** ἀπό **ῥλα**, νά φθάνουν νά τρῶνε ῥλα, **ἤ στήν ἄκρη**, τά **μισά** νά τρῶνε καί τά ἄλλα νά **μή** τρῶνε;

-Στήν **μέση**. Για νά τρῶνε **ῥλα**!

-Ἄν τήν βάλεις στήν ἄκρη καί τά **μισά** δέν φθάνουν νά φᾶνε, ποιός θά φταίει;

* * *

Λοιπόν, παπᾶ μου, πατέρας εἶσαι σύ. Τράπεζα εἶναι τό ἀναλόγι, φαγί εἶναι τά βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Παιδιά

οἱ Χριστιανοί!

Δέν πρέπει καί σύ νά βάζεις τό ἀναλόγι στήν μέση ὥστε ὅλοι νά ἀκοῦνε καλά; Καί σύ δέν ἔχεις χρέος νά διαβάζεις παστρικά καί καθαρά καί δυνατά, νά ἀκοῦνε οἱ Χριστιανοί; Ἀμή, ἄν τά διαβάζεις σέ μιά ἄκρη μέσα σου, γιά ποιόν τά διαβάζεις; Για τόν Χριστό; Ὁ Χριστός τά ξέρει!

Καί οἱ Χριστιανοί ὡσάν δέν ἀκοῦνε, καί δέν ἔχουν φαγί,... ὕστερα σηκώνονται καί φεύγουν. Καί δέν ἔχουν ὄρεξη νά ματαέρθουν.

Καί γίνεσαι σύ αἰτία, παπᾶ μου, καί κολάζονται. Καί κολάζεσαι καί σύ!

* * *

Τά λόγια αὐτά εἶναι ἓνα κομμάτι ἀπό τήν Διδαχή Ζ' τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ. Μᾶς λέγει:

Τά ἅγια λόγια τῶν προσευχῶν στήν Ἐκκλησία εἶναι γιά ὅλους **τροφή, φαγί**.

Τά «παιδιά» πού ἔρχονται στήν Ἐκκλησία, πρέπει νά τρῶνε καλά. Νά παίρνουν δύναμη νά ἀντέχουν.

Ἄν δέν τά ἀκοῦνε, ἤ δέν τά καταλαβαίνουν, τό ἀποτέλεσμα εἶναι τό ἴδιο: Μένουν τά παιδιά νηστικά καί

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΩΡΑ ΑΡΧΙΖΕΙ

 ν άξιώθηκαν νά πᾶς νά έξομολογηθῆς, καί μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ νά ξεπλυθῆς ἀπό τόν ρύπο τῶν ἁμαρτιῶν σου, μή νομίσεις ὅτι ὅλα πιά τελείωσαν, ὅτι μέχρις ἐδῶ ἦταν!

Ἔτσι! Μή τό βάλεις αὐτό μέσα στό μυαλό σου! Μέ τήν έξομολόγηση, δέν τελείωσαν ὅλα! Ἀντίθετα, ἀπό ἐκεῖ καί πέρα ἀρχίζει ὁ μεγάλος ἅγιος ἀγώνας γιά εὐαρέστηση τοῦ Κυρίου.

Μέ τήν έξομολόγησή σου, ἔκαμες μιά δήλωση στόν Θεό, ὅτι ἀποτάσσεσαι τόν σατανᾶ καί τά ἔργα του. Τό δήλωσες δυνατά καί δυναμικά. Καί τό ὑποσχέθηκες ὅτι τώρα πιά θά ζεῖς μέ ἀρχηγό σου τόν Χριστό.

* * *

Θυμήσου ὅτι: Ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ζεῖ περιορισμένος καί δεμένος στό σπῆτι του καί στήν δουλειά του, κανέναν δέν ἐνοχλεῖ· καί κανέναν δέν τόν φοβᾶται.

Μά ἄν τύχει καί μπεῖ σέ ἐπαναστατική ομάδα, ὅλοι ἀρχίζουν καί τόν τρέμουν! Τό ἴδιο παθαίνει ὁ διάβολος, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος ἐπαναστατώντας

← φεύγουν νηστικά! Τό βλέπουν, τό καταλαβαίνουν. Καί λένε. Ἀφοῦ δέν ἀκοῦμε καί δέν ἔχουμε φαγί, γιατί νά ματα-πᾶμε;

Καί δέν ἔχουν ὄρεξη νά ματα-πᾶνε, νά ματαέρθουν, στήν Ἐκκλησία.

Ποῖος φταίει; Τίνος εἶναι τό κρῖμα;

* * *

Ἀλήθεια τίνος εἶναι τό κρῖμα;

Ἀπάντηση: Τοῦ πατέρα· δηλ. τοῦ

ἐναντίον του, γίνεται πρόκληση καί γιά ἄλλους πολλούς νά τόν μιμηθοῦν. Ὁ ἐπαναστατημένος τέως δοῦλος τοῦ διαβόλου, τοῦ χαλάει τώρα τήν δουλειά. Καί γι' αὐτό σκάει καί γίνεται θηρίο ἐναντίον του. Καί κινητοποιοῦνται ὅλες οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους (=τοῦ κόσμου καί τοῦ ὑποκόσμου) ἐναντίον του! Νά τόν ξαναγυρίσουν στήν «ἁμορφ ζωή του»!

Καί ἀρχίζει μιά παράξενη ψυχική πίεση. Νά θυμηθῆ, τί χάνει. Καί ὅτι θά χαλάει τά πιά ἁμορφα χρόνια τῆς ζωῆς του, ἄν εἶναι νέος. Καί, ὅτι - στό κάτω-κάτω - ἔχει περιθώριο χρόνο καί προθεσμία, νά ἀλλάξει λίγο ἀργότερα!

Καί τοῦ θυμίζει: Ἡ ψυχή θέλει ψίχα-λα! Ἐδῶ εἶναι ὁ παράδεισος. Ἐδῶ εἶναι καί ἡ κόλαση.

* * *

Μή γίνεσαι τόσο ρηχός, νά παίρνεις τόν σατανᾶ ὁδηγό σου καί δάσκαλό σου!

Στάσου γενναῖος.

Ἄνθρωπος εἶναι ἕνα «θέλω».

Τό ζῶο ἔχει ἔνστικτα!

Ἄνθρωπος ἔχει νόμο μέσα του πνευματικό. Καί ἐλευθερία. Μπορεῖ νά εἰπεῖ νάί. Μπορεῖ νά εἰπεῖ καί ὄχι.

Μέ τήν τοποθέτηση-ἀπόφασή του

παπᾶ· τοῦ δεσπότη· τοῦ πατριάρχη. Χρειάζεται ἀγωνία γιά τά παιδιά: γιά τό φαγητό τους σέ ποσότητα καί σέ ποιότητα. Εἶναι τροφή καλή, νά δίνει ὑγεία καί δύναμη καί ἀντοχή; Πῶς νά μή φύγουν ἀπό τήν Ἐκκλησία, ὅταν οὔτε γιά τόν πατέρα τους τόν Χριστό ἀκοῦνε τίποτε, οὔτε γιά τό σπῆτι τους τήν Ἐκκλησία, οὔτε γιά τήν αἰώνια ζωή.

† ὁ Ν. Μ.

Ο ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

Μάριος Νάσιος. Γεννήθηκε με μία σπάνια αρρώστια, μυϊκή δυστροφία τύπου Duchene, πού έχει κατάληξη τόν θάνατο από όλική παράλυση τών μυών. Από 8 ετών ήταν σέ αναπηρικό καρροτσάκι. Στο σχολείο άριστούχος καί σημαιοφόρος! Όμως, πώς νά εΐναι ή ζωή ενός τέτοιου παιδιού;

* * *

Ό ίδιος έλεγε:

«Εΐμαι πολύ καλά. Δέν μου λείπει τίποτα. Αισθάνομαι πλήρης. Εΐμαι μιά χαρά έτσι. Νιώθω νά αγαπάω όλο τόν κόσμο. Για νά μη μέ κάνει καλά ό Θεός, κάτι ξέρει, ίσως έτσι εΐναι καλύτερα. Ευχαριστώ τό Θεό, πού μου έδωσε μυαλό καί μπορώ νά επικοινωνώ μέ τούς ανθρώπους. Πού μπορώ νά διαβάζω. Πού μπορώ νά καταλάβω τά πάντα. Έάν δέν είχα μυαλό, τί νά έκανα τά χέρια; Ό παράλυτος, πού έχει τό μυαλό του καί κάνει ύπομονή, εΐναι ό πιό έξυπνος άνθρωπος του κόσμου... Ό Θεός μας αγαπάει. Εΐναι για τό καλό της ψυχής μας, καί αν δέν μας δίνει τήν ύγεια μας, μας λύνει, όμως, άλλα προβλήματα».

Για τήν προσευχή έλεγε:

«Τό νά προσευχόμαστε (χωρίς περισπασμό) μας βοηθάει νά αφήνουμε τίς γήινες διαστάσεις καί νά ανεβαίνουμε ψηλά στόν ουρανό, όπου υπάρχει ή έπουράνια βασιλεία του Θεού. Μας ενισχύει ψυχικά, για τό δύσκολο άγώνα στό δρόμο της βασιλείας του Θεού καί για τά γήινα προβλήματα, πού άπαχολούν έμάς καί τήν οικογένειά μας.

Ό Θεός εισακούει όλες τίς προσευχές πού κάνουμε, αν καί δέν ανταποκρίνεται πάντα σέ αυτό πού του ζητάμε.

Δέν πρέπει νά Τόν παρεξηγοΐμε, γιατί έχει καί Αυτός τό σχέδιό Του για τή σωτηρία

των ανθρώπων. Ξέρει πώς, πού καί πότε θά ανταποκριθεί στίς παρακλήσεις μας, έτσι ώστε νά μας βγοΐν σέ καλό. Αν ανταποκρίνοταν άμέσως, ίσως νά μας έβγαΐναν σέ κακό καί γι' αυτό δέν ανταποκρίνεται.

Ό προσευχή πρέπει νά βγαΐνει μέσα από τήν καρδιά μας. Νά γίνεται μέ θερμή καί μέ συγκίνηση καί όχι μέ ψυχρότητα, όπως κάνομε συνήθως».

* * *

Οί συμμαθητές του, οί δάσκαλοι, οί γνωστοί πάντα θυμούνται τό πρόσωπό του, πού έλαμπε από χαρά. Δέν έδειχνε νά ένοχλείται από τήν αναπηρία του. Ήταν αυθόρμητος, μέ πηγαίο χιοΐμορ καί έκανε τούς άλλους νά γελάνε, νά χαΐρονται!

Καί κάτι πολύ σημαντικό. Κάθε Κυριακή κοινωνούσε μέ λαχτάρα καί πόθο.

Άνεχώρησε για τήν αιώνια ζωή, σέ ήλικία 17 ετών, τόν Νοέμβριο του 2003.

(Α. Ματενόγλου, «Μάριος, ό λαβωμένος σημαιοφόρος της χαράς», εκδ. Ό όσία Ξένη, Θεσσαλονίκη, 2007).

* * *

Ό περίπτωση του νέου αυτού μας δείχνει όλοκάθαρα ότι:

1. Πρέπει νά έχουμε άπόλυτη έμπιστοσύνη στόν Θεό, γιατί εΐναι ό παντοδύναμος Δημιουργός του Σύμπαντος, αλλά καί ό στοργικός μας Πατέρας.

2. Έχουμε ειρήνη, λέγοντας στόν έπουράνιο Πατέρα μας, πάντοτε καί σέ όλα: «Έννιθήτω τό θέλημά Σου».

3. Ό μεγαλύτερη εύλογία καί πηγή δυνάμεως πού μας χαρίζει διαρκώς ό Χριστός εΐναι τό σώμα Του καί τό αίμα Του ή θεία Κοινωνία.

Άς μιμηθοΐμε, λοιπόν, τό φρόνημα του Μάριου, γνωρίζοντας ότι «βγαΐνομε νικητές από όλες τίς δυσκολίες μέ τήν βοήθεια του Χριστού πού μας αγάπησε» (Ρωμ. 8, 37).

δειχνει τί άνθρωπος εΐναι καί πόσο ζυγίζει πνευματικά.

Δείξε, ότι κάτι αξίζεις.

Μέ τήν σταθερή σου τοποθέτηση.

Εΐναι ή πιό άγρια καί θαυμαστή.

Χαρά γίνεται στόν ουρανό, όταν ένας άνθρωπος μετανοεί.

Καί όταν μένει σταθερός, πολλαπλασιάζεται ή χαρά στόν ουρανό.

Χαΐρουν οί άγγελοι. Καί ό Κύριος των άγγέλων ό Χριστός. Καί ή Κυρία των άγγέλων, ή Παναγία μητέρα μας.

† ό Ν.Μ.

ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΣΟΥ, ΚΥΡΙΕ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΜΕ

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς, ἀναστάς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀνασταίνει τούς νεκρούς· ἀκόμη καὶ τούς ἀπ' αἰῶνος· τούς λησμονημένους ἀπὸ ὅλους· ἀλλὰ ὄχι ἀπὸ Ἐκεῖνον, πού κατῆλθε μέχρις ἄδου ταμείων ἀναζητώντας τούς μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, ἢ ἐλπίδα μας.

* * *

Τό θέλημά Του, ἡ ὁδός τῆς θεογνωσίας, ὁ τρόπος τῆς εὐαρέστησης, εἶναι ἕνας. Ἐκεῖνος, ὁ Θεός, ὁ ἕνας καὶ ἀληθινός, συγκαταβαίνων σέ μᾶς, μᾶς δείχνει κάτι, μᾶς λέει κάτι, καὶ μᾶς καλεῖ σέ κάτι, πάντοτε μέ τις ἐνέργειές Του πού καταβαίνουν σέ μᾶς. Μέ ἄλλα λόγια, ἀρχή τῆς σωτηρίας μας εἶναι πάντοτε ἢ ἀπὸ συγκατάθεσής Του ἀγάπη Του καὶ καλωσύνη Του. Καί ἀπὸ ἐκείνη τὴν στιγμή ἀρχίζει ἡ δική μας εὐθύνη! Τὴν ἀναλάβαμε; Ἐχει καλῶς γιὰ μᾶς! Ὅχι; Λέγει ὁ Κύριος: Εἰ ἔγνωσ καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τά πρὸς εἰρήνην σου (Λουκ.19,42)!

Ἡ εὐθύνη μας εἶναι νά ἀνταποκριθοῦμε στὴν κλήση Του. Νά πᾶμε κοντά Του. Ξεπερνώντας ὅλα τὰ ἐμπόδια. Ὅτι καὶ ἂν ἀπαιτοῦν: μελέτη, γνώση, ἔρευνα, θυσία ἢ θυσίες. Μέ πάλῃ. Μέ ἕνα ὀλόψυχο ΝΑΙ. Ναί, Κύριε, τό πρόσωπό Σου θά ἐκζητήσω μέ ὅλη μου τὴν καρδιά, μέ ὅλο τόν νοῦ μου, μέ ὅλη μου τὴν δύναμη.

* * *

Τό σημεῖο πού θάζει μπροστά μου, νά τό ἰδῶ, νά προβληματισθῶ, νά ἀνησυχῶ, εἶναι γιὰ μένα ἢ πῶς μεγάλη εὐεργεσία Του. Καί γιὰ ὅλους μας, τό πῶς μεγάλο σημεῖο Του, ἢ πῶς μεγάλη Του εὐεργεσία εἶναι ὁ θάνατός Του στόν σταυρό γιὰ μᾶς. Ὁ πῶς βαθύς καὶ πῶς πονεμένος ὕμνος μας, εὐχαριστία, ἔκφραση εὐγνωμοσύνης στόν εὐεργέτη Χριστό εἶναι τά λόγια: Τόν θάνατόν Σου, Κύριε, καταγγέλλομεν· καί τὴν ἀνάστασίν σου ὁμολογοῦμεν (Α Κορ. 11,25). Ἡ ἀνάστασή Του μαρτυρεῖ ὅτι δέν πέθανε σάν ἄνθρωπος, ἀλλὰ σάν Θεός. Γιὰ μᾶς.

Σταυρώθηκε γιὰ μᾶς. Γιὰ νά μᾶς ἐξαγοράσει ἀπὸ τόν θάνατο καί τὴν ἁμαρτία. Ὁ θάνατός Του, θυσία Του γιὰ μᾶς, εἶναι ἢ πῶς μεγάλη Του προσφορά σέ μᾶς. Γίνεται μεγαλύτερη ἐκδήλωση ἀγάπης γιὰ μᾶς, ἀπὸ τό ὅτι ἔδωκε τὴν ζωὴ Του γιὰ μᾶς; Γίνεται; Γι' αὐτό ψάλλομε: Δόξα, Κύριε, τῷ σταυρῷ Σου καί τῇ ἀναστάσει Σου. Καί γι' αὐτό ὁ πόνος μας γιὰ τόν Χριστό εἶναι ἢ πῶς εὐάρεστη θυσία μας πρὸς δόξαν Του, ἢ λογικὴ λατρεία μας.

* * *

Δόξα, Κύριε, τῷ σταυρῷ Σου.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ θέλησε νά ἔλθει στόν κόσμο νά γίνει θυσία γιὰ μᾶς. Καί ἐπειδὴ δέν εἶχε, τί νά προσφέρει θυσία προσέλαβε **σῶμα** ἀπὸ τὴν ἀγία παρθένο, ἔγινε σῶμα, ἄνθρωπος· καί τό πρόσφερε θυσία γιὰ μᾶς.

Καί μᾶς τό ἔδωκε. Νά τό τρῶμε οἱ πιστοί. Ἐκεῖνοι πού τόν πιστεύουμε. Ὅτι εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Καί ὅτι ἦρθε στόν κόσμο γιὰ μᾶς. Καί λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

Νά τό ξέρετε. Κάθε φορά πού τρῶτε τό σῶμα τοῦ Κυρίου καί πίνετε τό αἷμα Του, τόν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε. Δηλαδή, ὄχι πιά μέ λόγια, ἀλλὰ μέ μιά πράξη πῶς δυνατὴ ἀπὸ ὅλα τὰ λόγια, κήρυττε, τό «καταγγέλλετε» νά γίνει γνωστό, ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἦρθε στόν κόσμο γιὰ μᾶς καί σταυρώθηκε γιὰ μᾶς.

* * *

Ἐλεγε ὁ ἅγιος Ἀντώνιος:

Ἀγαπήσατε τόν Χριστόν. Καί θά εὐρετε χάριν αἰώνιον. Καί ποτέ τίποτε νά μὴ προτιμήσετε ἀπὸ τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ. Καί ὅταν θά ἔλθει ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ, θά βρεῖτε ἀνάπαυσιν αἰώνιον μαζί μέ ὅλους τούς ἁγίους.

† ὁ Ν.Μ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἰ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουσιδῆς*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2011 * Ἀρ. Φύλλου 331* Ἔτος ΛΑ΄

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλλα Θεσ/νίκης

